

Carsten Andersen (SF):

»Agter socialministeren at tage initiativer til at få Justitsministeriet til at ophøre med at udskrive regninger, som flygtningene inden for overskuelig tid ikke har mulighed for at betale?«

*Supplerende svar (3/8 87):***Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):**

Som anført i mit svar af 21. juli 1987 har jeg bedt justitsministeren oplyse mig om regler og praksis på området. Efter at have modtaget svar fra justitsministeren kan jeg oplyse, at efter udlændingeloven afholdes udgifter til en asylansøgers ophold m.v. foreløbig af Direktoratet for Udlændinge. Disse udgifter skal principielt tilbagebetales for hele den periode, hvor asylansøgeren har opholdt sig her i landet, mens asylsagen behandles. Direktoratet for Udlændinge kræver dog alene tilbagebetaling af opholdsudgifter for en periode på højst 3 måneder. Baggrunden for denne 3 måneders regel er, at Direktoratet for Udlændinge tilstræber, at en asylsag gennemsnitlig er afgjort inden for dette tidsrum. Den omstændighed, at et meget stort antal indrejste spontane asylansøgere har umuliggjort, at sagerne normalt kan afgøres så hurtigt, bør ikke komme den asylansøger til skade, hvis sag ikke er afsluttet inden 3 måneder.

I øvrigt er det sådan, at krav om tilbagebetaling ikke fremsættes, såfremt det skønnes åbenbart, at de pågældende ikke kan betale. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis de pågældende modtager bistandshjælp.

Direktoratet for Udlændinge har indgået en aftale med Dansk Flygtningehjælp, således at der hos Flygtningehjælpen indhentes en udtalelse om den pågældendes betalings-ejne. Fremgår det af udtalelsen fra Flygtningehjælpen, at den pågældende ikke er i stand til at betale, stilles sagen i bero.

I de tilfælde, hvor Flygtningehjælpen ikke kan give de ønskede oplysninger, for eksempel fordi den pågældende flygtning ikke længere er i Flygtningehjælpen regi, fremsættes kravet direkte over for den pågældende.

Justitsministeriet overvejer at rette henvendelse til kommunerne med henblik på at søge etableret et nærmere samarbejde mellem Direktoratet for Udlændinge og kommunerne, således at kommunerne på samme måde

som Dansk Flygtningehjælp kan medvirke ved oplysninger om asylansøgernes betalings-ejne.

Hvis en sådan ordning etableres, vil man kunne undgå at rette henvendelse i de tilfælde, hvor det er åbenbart, at de pågældende flygtninge ikke kan betale.

Jeg mener, at det er vigtigt, at flygtninge i videst muligt omfang behandles på samme måde som andre både af hensyn til flygtningen selv og også for at undgå mytedannelser om, at flygtninge skulle være bedre stillet end andre. Derfor synes jeg også, at asylsøgere og flygtninge selv bør betale for deres ophold i det omfang, de har mulighed for det.

Jeg mener samtidig, at det kan være belastende for integrationsarbejdet, hvis der rettes henvendelse om tilbagebetaling, når det er åbenbart, at de pågældende ikke kan betale.

Lykkes det at etablere det ovennævnte samarbejde mellem Direktoratet for Udlændinge og kommunerne, vil vi kunne undgå, at disse situationer opstår. Det synes jeg vil være en udmærket løsning på problemerne.

Ad spm. nr. S 1665

Spørgsmålet, der sammen med begrundelsen og det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende foran, sp. 13998, var sålydende:

Til *arbejdsministeren* (12/8 87) af:

Collet (KF):

»Vil ministeren tage initiativ til at forhindre, at et stort antal arbejdsløshedsforsikrede selvstændige, som går konkurs, må nøjes med en årlig arbejdsløshedsunderstøttelse på mindre end 50.000 kr.?«

*Supplerende svar (26/8 87):***Arbejdsministeren (Henning Dyremose):**

I mit svar af 19. august 1987 til hr. Collet er den gennemsnitlige dagpengesats for ledige medlemmer af Arbejdsløsheds-kassen for Selvstændige Erhvervsdrivende i 1986 fejlagtigt oplyst til 185 kr.

Den gennemsnitlige dagpengesats var 285 kr.

Jeg beklager den forkerte oplysning.

Ad spm. nr. S 951